

Já sem sa šel páňu ptati,
mám-li za ňu tolėj dati,
za tú huběňku spanilú,
lebo mám chodit za inú?

Páni mně tak radu dali,
koníčka ně osedlali:
Tu máš koníčka vraného,
sedaj, šohajku, na něho.

166.

Rychle

Z N. Lhotek.

Mo-ja mi-lá za-drí-ma-la, já sem spał, ja do-si mne
za kło-bú-čkem pérko vzał. Ja to by-ło z téj čer-ve-něj
fi-jał-ky, ško-da mo-jěj sta-ro-dáv-něj ga-lán-ky.

Moja miľá zadrímaľa,
já sem spał,
ja dosi mne za klobúčkem
pérko vzał.

Ja to bylo z téj červeněj
fijaľky,
škoda mojej starodávněj
galánky.

167.

Živě.

Z N. Lhotek.

Od No-vé-ho me-sta hu-sa-ri je-dú ne-cho-dý-
vaj dyé-vča z rá-na pre vo-du.

Od Nového mesta husari jedú,
nechodývaj dyévča z rána pre vodu.
Já pre vodu puojdem, já sa nebojím,
já mám modlitbyčku, já sa vymodlím.